

[Stats- og udenrigsministeren.]

vi nu til opgave at få tilvejebragt en endnu bredere enighed om hele forsvarsspørgsmålet. Jeg ved da godt, hvilke vanskeligheder der er, det kan man jo høre på det ærede medlem hr. A. C. Normann, han har både den ene og den anden bekymring. Men det har vi vidst hele tiden. Jeg ved godt, hvilke problemer og bekymringer der kan foreligge. Men jeg ville finde, at det var en væsentlig opgave for os at bygge bro over fortidens modsætninger og finde et grundlag, hvorpå samling om dette spørgsmål kunne etableres. Er det så dårlig en tankegang? Er det helt forkert at sætte sig det mål og stile derefter? Jeg synes det ikke, og jeg vil meget håbe, at det ærede medlem hr. Erik Eriksens landsmødeudtalelse, som jeg læste op, i al sin snørklede og knurvorne facon alligevel dækker over en vis hensigt, som måske kan gøre, at vi kan finde hinanden, netop når det drejer sig om et grundsyn. Når alt kommer til alt, ender det minsandten med, at vi også kan slæbe de konservative med til en fornuftig løsning.

Til det ærede medlems bemærkninger om fællesmarkedsplanerne skal jeg ikke gøre yderligere kommentarer, for jeg forstår, at på det punkt er partierne enige om at sige: lad os nu se, hvordan hele denne situation udvikler sig. Vi betragter det hver for sig som et dybt alvorligt anliggende, et meget alvorligt spørgsmål, og jeg har ikke det ringeste imod endnu en gang at understrege netop det, som det ærede medlem hr. Erik Eriksen var fremme med, at kun en ordning, der også er tilfredsstillende med hensyn til landbrugsvarerne, er acceptabel for Danmark. Jeg synes, det er fuldstændig rimeligt at få understreget dette synspunkt, som har været hovedbetragtningen for Danmark i samtlige de forhandlinger, der indtil dette øjeblik er blevet ført.

Jeg skal uden videre sige til det ærede medlem hr. Aksel Møller, at man kan jo let, når man sidder og lytter til en debat som den, der fandt sted i går, forfalde til at forveksle ro med blikstille, men der er dog nogle af os i denne sal, som er alt for trænede til så let at forfalde til almindelig blåøjet naivitet; vi vil altid være en smule vagtsomme over for for megen ro, og jeg er ganske klar over, at blikstille, det fore-

ligger der ikke for denne regering, og det var for resten heller ikke det, jeg sagde i mine bemærkninger. Nej, jeg sagde — når man læser sig selv op, er det vist ikke nødvendigt at anmode om tilladelse til at citere:

„Sommermånedernes politiske uvejr er slået om. Klimaet er blevet bedre. Der er i oppositionens hele oplæg en behagelig tilbagevenden at spore til roligere argumentation og, skal vi sige, normal politisk omgangstone“.

Det ærede medlem må gerne tage vendingen „normal politisk omgangstone“ som udtryk for, at jeg aldrig vil finde på at forveksle ro med blikstille, når vi befinder os over for den politiske opdeling, som nu engang eksisterer i denne sal.

Det ærede medlem beskæftigede sig igen ligesom i går en del med åbningstalens bemærkninger om Atlantpagten. Jeg har svaret derpå i min tale i formiddags. Jeg kan ikke rigtig se, hvordan man kan påstå, at der kan være en forskel i opfattelsen af ordene i åbningstalen, når den radikale ordfører siger, at udtalelserne i åbningstalen er en selvfølge — jeg brød mig ikke om, at den ærede ordfører tilføjede: en banal selvfølge, men således var jo det ærede medlem hr. A. C. Normanns ordvalg.

Men jeg spørger: hvad er egentlig hensigten med at ville forsøge at forringe en opnået overenskomst om noget så væsentligt som landets udenrigspolitik? Jeg har godt set, at Berlingske Tidende har bestræbt sig for det i den senere tid, og det har forbavset mig lidt, for tidligere skrev Berlingske Tidende jo ledere, som var ret ansvarsbevidste, men det er øjensynlig nogen tid siden. Berlingske Tidende har bestræbt sig for ligesom at skabe tvivl om disse ting. Det er der imidlertid ingen rimelighed i at gøre. Hvorfor skal man i forholdet til udlandet bestræbe sig for noget sådant? Når det nu er lykkedes at opnå en sådan overenskomst og en sådan afklaring, som der er tale om her, så er det, jeg spørger: hvorfor skal det gøres til noget tvivlsomt, og hvorfor er det netop en konservativ opgave at forsøge at skabe tvivl, usikkerhed, på et punkt som det, der her er tale om?

Det andet punkt, det ærede medlem hr. Aksel Møller i væsentlig grad var inde på, var det økonomiske. Det ærede medlem ville have en slags borgfred, ville i hvert